

4. Trīs vienā

Dievs, tu zini visu par mani, bet es tik maz zinu par tevi. Es vēlētos uzzināt kaut ko vairāk par to, kā tevi sastapt tagadējā dzīvē un visā mūžībā. Vai tu man, lūdzu, to atklāsi?

stāsts

Vērojot ātruma dēmonus, kas kilometru pēc kilometra traucas apkārt pa sacīkšu trasi, tu varbūt sāk domāt: „Pamodiniet mani, kad kāds avarē!” Dedzīgi sacīkšu līdzjutēji gan nekādā gadījumā nepiekrīst, ja vien spētu tevi dzirdēt. Viņiem ir uzliktas „austiņas”, kas neregulētas iemīloto braucēju un viņu komandas frekvencē.

„Labā puse brīva!” kāda balss saka braucējam, darot zināmu, ka tagad labajā vai kreisajā pusē nav mašīnu, un viņš, ja nepieciešams, var izdarīt manevru. Pēc dažiem kilometriem braucējs pārprasa komandai, kā mašīna pārvietojas un kuram pagriezienam dodama priekšroka. Novērotājs skatās no augšas, informējot, kurš ir vadībā, kādas avārijas notikušas, kādai mašīnai braucējs tikko pabraucis garām, kā arī par visu pārējo, ko braucējam pašam ir grūti pamanīt.

Kad sacensību dalībnieks ie brauc remonta zonā, septiņi komandas locekļi steigšus sāk rīkoties – paceļ automašīnu, nomaina priekšējās riepas un aizmugurējās riepas, uzpilda degvielu, savāc garām aiztecējušo degvielu un uzliek papildu aizsargstiklu, lai pasargātu no pēcpusdienas saules. Un visi kopā viņi strādā vienam mērķim – lai viņu braucējs uzvarētu!

pārdomas

Vai tevi interesē, kā ir ar Dievu? Vai tu domā, ka Dievs ir kaut kas nenoteikts, noslēpumains un atrodas kaut kur ārpusē? Vai arī viņš ir kaut kas stabils, kāda radniecīga Būtne? Kristieši Dievu redz kā konkrētu realitāti. Jānis, viens no Jēzus sekotājiem, ir teicis šādus vārdus: „Kas bija no iesākuma – ko esam dzirdējuši, ko savām acīm esam redzējuši, ko skatījām un ko mūsu rokas aptaustīja par dzīvības vārdu – un dzīvība tika parādīta, un mēs to esam redzējuši un apliecinām un pasludinām jums mūžīgo dzīvību, kas bija pie Tēva un tika mums parādīta, – ko esam redzējuši un dzirdējuši, to pasludinām arī jums, lai arī jums būtu sadraudzība ar mums. Un mūsu sadraudzība ir ar Tēvu un viņa Dēlu Jēzu Kristu.” 1. Jāņa 1:1–3.

Vārds „Trīsvienība” (kas nozīmē trīs personas vienā) nav bieži sastopams mūsdienu leksikā. Varbūt esat to dzirdējuši katedrāļu un baznīcu nosaukumos. Mācība par Trīsvienību ir īpatnējs veids, kā kristietība saprot Dievu, un šaubos, vai kristīgajai ticībai bez tās būtu kāda jēga.

Vienlaikus Dieva kā Trīsvienības redzējums ir visai noslēpumains.¹ Virspusēji šķiet, ka tas ir pretrunā ar veselo saprātu.

Kaut arī vārds „Trīsvienība” Bībelē nav minēts un nav atrodams arī neviens apgalvojums, kas skaidri definētu šo jēdzienu, tas tur tomēr ir.

Izpratne par Dievu kā trim personām, kas apvienojušās vienā, draudzē bija sastopama jau agri. Jēzus un viņa pirmie sekotāji mācīja no ebreju rakstiem, ko sauc par Veco Derību, un tajos ideja par vienīgo Dievu ir visa pamats. Šie raksti māca, ka ir tikai viens Dievs un bez viņa neviena cita nav.² Vienlaikus ebreju Bībele rāda, ka Dievs savus nodomus īsteno ar Mesijas (grieķu valodā „Kristus”) un Gara starpniecību.³

Kaut arī vārds „Trīsvienība” Bībelē nav minēts un nav atrodams arī neviens apgalvojums, kas skaidri definētu šo jēdzienu, tas tur tomēr ir sastopams.

Uzsvērums, ka Dievs ir vienots veselums, atrodams arī grieķu valodā sarakstītajā Bībeles daļā, ko sauc par Jauno Derību⁴. Pēdējā norādījumā saviem sekotājiem Jēzus min kristību „Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā”.⁵ Pāvils ne tikai atsaucas uz „trīs vienā” Dievu burtiskā nozīmē⁶, bet 1. Korintiešiem 12:4–6 raksta arī šādus vārdus: „Ir dažādas dāvanas, bet tas pats *Gars*. Ir dažādas kalpošanas, bet tas pats *Kungs*. Ir dažādas spēka izpausmes, bet tas pats *Dievs*, kas visu visā rosina.” (Kursīvs pievienots.)

Pieņemot, ka „Kungs” (grieķu val. – *kyrios*) parasti apzīmē Kristu (3. pants), šajos tekstos ir parādīta Dieva trīsvienīgā daba, akcentējot tās vienotību dažādās dāvanās, kalpošanā un darbībā draudzē. Vienotā dažādība, kas sastopama trīsvienīgajā Dievā, ir redzama arī Efesiešiem 2:18: „Lai caur viņu [Kristu] mums, gan vieniem, gan otriem, būtu dota pieeja pie Tēva vienā Garā.”

Tēvs, Dēls un Gars ir vienoti savā mērķī nodrošināt cilvēkiem piedošanu un glābšanu. Absolūtais mērķis, ka mums ir pieeja Tēvam, ir sasniegts „caur .. [Kristu] .. vienā Garā”.

Tajā pašā vēstulē lasām: „Viena miesa un *viens Gars* – tāpat kā vienai cerībai jūs savā aicinājumā esat aicināti – *viens Kungs*, viena ticība, viena kristība, *viens Dievs un Tēvs* visiem, kas ir pāri visiem, caur visiem un visos.”⁷ Šeit mēs Trīsvienībā redzam trīs individualitātes: „Dievs Tēvs”, „Kungs” (Jēzus Kristus) un „Gars” – trīs savstarpēji saistītas būtības. Tēvs ir visu Dievs, pāri visam, caur visu un visā. Bībele vēstī, ka starp šīm trim personām ir īpašas attiecības, bet tās nav precīzi definētas, izņemot kopīgo mērķi, radot pasauli un glābjot cilvēci.

¹ Sk. Dederen, Raoul. The Mystery of the Trinity: God as Father, Son, and Holy Spirit. *Adventist Review*, 1993, 8.–11. Nr.

² 5. Mozus 4:35 un 6:4; Jesajas 45:5; Zaharijas 14:9.

³ Sk. Jesajas 11:1–5, 42:1 un 48:16.

⁴ Marka 12:29–34; 1. Korintiešiem 8:4–6, Efesiešiem 4:4–6; 1. Timotejam 2:5.

⁵ Mateja 28:19.

⁶ Sk. 2. Korintiešiem 13:14.

⁷ Efesiešiem 4:4–6 (kursīvs pievienots).

Šeit redzam, ka Bībele pieņem *trīsvienības* ideju, bet to precīzi neformulē. Skaidri minēts tikai tas, ka Dievs ir viens. Trīs personu – Tēva, Dēla un Svētā Gara – vienotība arī ir uzsvērtā atkārtoti; un vienotība starp Dēlu un Garu ir minēta dažādos veidos.

Tātad Trīsvienība funkcionē kā konceptuāls instruments, kas satur visus trīs elementus kopā. Tā palīdz domāt par Dievu kā par vienotu veselumu, saglabājot uzticību Bībeles atklāsmei. Tā liek saprast, ka vienā Dievā ir iespējams saskatīt trīs individualitātes, kas nav trīs Dieva veidoli vai daļas, bet visas ir vienlīdzīgs un mūžīgs Dievs. Trīsvienībā ir svarīgas *attiecības* starp šiem trim: tie ir viens.

Mēs aplūkojam vienotību, kas nav tik ļoti piesaistīta dabai vai matērijai. Visas trīs personas ir dievišķas. Viņu viensums izpaužas tajā, ka tās ir vienotas garā, nolūkā, gribā un rīcības veidā, pilnīgā saskaņā radot pasauli un glābjot cilvēci. Trīsvienība ir vienots veselums, bet atklājas individuāli. Tā darbojas trīs dažādās interaktīvās lomās – kā Tēvs, Dēls un Svētais Gars.

iebildumi

Daži cilvēki apšaubā „trīs vienā” savienojamību. Citi saka, ka Trīsvienība nozīmē trīs Dievus. Bet es, pētīdams Bībeli, esmu atklājis, ka neviens no šiem uzskatiem nav patiess. Redzēsim, ko tu par to teiksi.

Pirmkārt, Trīsvienība nav matemātikas jautājums. Tas vairāk ir veids, kā aprakstīt Dievu cilvēku valodā, lai gan Dievs ir augstāks par mūsu saprašanu. Parādība, kad atsevišķi elementi ir apvienojušies vienā, saglabājot savu individualitāti, nav nekas neparasts. Mēs runājam par vienu lapu, uz kuras ir uzrakstīti atšķirīgi apgalvojumi. Mēs runājam par divām personībām, kas ir apvienojušās vienā jaunā ģimenē ar laulības saitēm. Mēs runājam par vienas apvienības locekļiem – nav svarīgi, vai tā būtu draudze, ģimene, futbola komanda vai tauta.

Kolektīva (viens) un individualitāšu (vairākas) sakopojums nav nekas neparasts. Dievs ir viens, un viņš atklāj mums sevi trīs personās.

Otrkārt, *Trīsvienība* nenozīmē trīs Dievus. Tas būtu pretrunā ar Bībeles mācību par vienu Dievu. Bībele vēstī, ka ir tikai viens Dievs, ka šis Dievs ir viens savā būtībā, gribā un mērķī⁸, bet viņš atklāj mums sevi kā Tēvs, Dēls un Svētais Gars. Bībele visvairāk uzsver šīs savstarpējās attiecības.

Bībeles Dievs ir interaktīva būtne, kas vēlas veidot attiecības ar tevi un mani, un Trīsvienības būtība ir mīlestības pilnu attiecību kvalitāte – kopības vienojošais spēks starp atsevišķiem un unikāliem indivīdiem.

Dievs radīja mūs kā indivīdus ar unikālām un atšķirīgām spējām būt, domāt un rīkoties, bet viņš arī vēlas sastapties un sazināties ar mums. Šī dievišķā būtne ilgojas, kaut tu „meklētu Dievu un kaut taustoties censtos viņu atrast, lai gan viņš nav tālu nevienam no mums”.⁹

⁸ 5. Mozus 6:4; Romiešiem 3:29–30; 1. Korintiešiem 8:4; Jēkaba 2:19.

⁹ Apustuļu darbi 17:27.

pierādījumi Bībelē¹⁰

Izpratne par Dievu kā par trim vienotām Būtnēm Bībelē nav skaidri izklāstīta. Iespējams, ka Dieva trīsvienīgo dabu varētu saprast labāk, ja ievietotu to *progresējošas* Dieva atklāsmes kontekstā Bībelē. Sešdesmit sešas Bībeles grāmatas neuzrakstīja viens cilvēks, bet gan dažādi autori 1500 gadu laikā. Neviena no grāmatām nav sistemātisks dievišķās mācības izskaidrojums, bet tās visas ir sarakstītas dažādām specifiskām un praktiskām vajadzībām, sniedzot reliģiskus norādījumus. Katrā grāmatā nav ietvertas visas iespējamās domas. Bibliskā izpratne par Dievu parāda attīstību pretī Dieva pilnībai, kas atrodama Jēzū Kristū.

Vecākā Bībeles daļa uzsver, ka Dievs ir vienots: Dievs ir viens.¹¹ Bet Dieva trīsdalīgās dabas noslēpums laika gaitā ir atklājies pamazām.

Vecā Derība visur runā par Tēvu kā visvareno Dievu un Radītāju. Dieva Gars ir izcelts atsevišķi un darbojas, lai sasniegtu to pašu mērķi, kādu izvirzījis Dievs.¹² Arī Dieva Dēls ir aktīvs un klātesošs.

Piemēram, Jesajas 48:16 Kunga Kalps, kas ir apsolītais Mesija (t. i., „Svaidītais” jeb „Kristus”), saka: „Nemūžam es neesmu runājis paslepen, kad tas notika, es jau tur biju – un tagad Kungs Dievs sūta mani un savu garu.”

Šeit ir minētas trīs personas – apsolītais Mesija runā par Kungu Dievu, kas viņu ir sūtījis, un par Garu, ar ko kopā viņš ir sūtīts. Tas pietuvina mūs Trīsvienības jēdzienam: Dieva vienotība ir saistīta ar triju minēto personu atšķirībām. Visa pamatā ir ciešās attiecības starp šīm trim Būtnēm.¹³

Jaunajā Derībā ir sastopami bagātīgi pierādījumi par Dieva trīskāršo dabu. Dievība un Dieva Tēva personība nekad nav apstrīdēta.¹⁴ Jēzus un Dievs Tēvs ir divas atšķirīgas personas, kas uzsvērts daudzos pantos, kur Jēzus nosauc Dievu par „manu Tēvu”.¹⁵ Vienlaikus pastāv arī tuvas attiecības starp Tēvu, Dēlu¹⁶ un Svēto Garu, „ko Tēvs sūtīs manā vārdā”¹⁷. Bībelē aprakstītas daudzas dažādas saistības – tās visas runā par vienotību starp trim personām.¹⁸

¹⁰ Šī apakšnodaļa ir balstīta uz Dederena rakstu. Sk. Paulsen, Jan. *When the Spirit Descends*. Review and Herald Publishing Association, 2001.; Rice, Richard. *Reign of God: An Introduction to Christian Theology from a Seventh-Day Adventist Perspective*. Andrews University Press, 1985, 88.–92. lpp.; *Seventh-day Adventists believe – a biblical exposition of 27 fundamental doctrines*. Ministerial Association, General Conference of Seventh-day Adventists, 2005, 23.–33. lpp.; Clouzet, Ron E. M. Why the Personhood of the Holy Spirit Matters. *Perspective Digest*, 2007. g. 12. febr. Nr., 4.–19. lpp.

¹¹ 5. Mozus 4:35; 6:4; Jesajas 45:5; Zaharijas 14:9.

¹² 1. Mozus 1:1; 41:38; 2. Mozus 31:3; 1. Samuēla 10:10; Jesajas 61:1.

¹³ Sk. Jesajas 42:1.

¹⁴ 1. Korintiešiem 8:4, 6; 15:24.

¹⁵ Mateja 7:21.

¹⁶ Jāņa 17:20–26.

¹⁷ Jāņa 14:26.

¹⁸ Sk. *Seventh-day Adventists believe – a biblical exposition of 27 fundamental doctrines*. Ministerial Association, General Conference of Seventh-day Adventists, 2005, 23.–33. lpp.

Pirmie kristieši skaidri atzina Jēzus dievišķo izcelsmi. Šie ļaudis atsaucās uz viņu kā uz „Dievu”, bieži nosaukdami par „Kungu” vai „godības Kungu”, par „mūsu Kungu Jēzu”, par „mūsu Kungu un Dievu” un par „kungu Kungu”.¹⁹ Cilvēki pagodina Kristu kā mūžīgu, kā tādu, kas nav radīts un veidots, bet ir svēts, nemainīgs, vienmēr klātesošs.²⁰ Līdzīgi Dievam Tēvam, Jēzus ir iesaistīts tādos dievišķos darbos kā radīšana, rūpes par radību, grēku piedošana, augšāmcelšana un tiesa, absolūta iznīcināšana un visu lietu atjaunošana.²¹ Tāpēc Dievs un Dēls ir vienlīdzīgi, bet skaidri atšķirami.

Un kā ir ar Svēto Garu? Lasot Jauno Derību, tā nemainīgi māca, ka Gars ir persona. Gars dara to, ko tikai persona var darīt: tas runā, māca, liecina, pavēl, aizlūdz, atklāj, meklē, sūta, vada, norāda, pasludina lietas, kas notiks, un sniedz liecību mūsu cilvēciskajam garam.²² Svētajam Garam var melot, viņu var ievainot, zaimot un sāpināt.²³ Ir pilnībā skaidrs, ka Bībeles sarakstītāji Svēto Garu uzskata par personu.

Interesanti ir arī tas, ka oriģinālais grieķu vārds, kas nozīmē „gars” (*pneuma*), ir nekatrās dzimtes vārds, un vietniekvārdi, kas attiecas uz *pneuma*, parasti ir nekatrajā dzimtē, bet tai pašā laikā Gars (*pneuma*) Jaunajā Derībā ir saistīts ar vietniekvārdiem vīriešu dzimtē.²⁴ To vislabāk var izskaidrot tā, ka Gars nav tikai Dieva spēks vai tā personifikācija, bet viņš ir arī persona. Svētais Gars ir aprakstīts kā persona, ko var atšķirt gan no Tēva, gan Dēla.

Jaunās Derības teksti par Svēto Garu norāda, ka viņš ir vienlīdzīgs ar Dievu. Viņš visu zina²⁵, un viņa darbi ir paša Dieva darbi. Tas ir Gars, kas uzrunāja senās paaudzes ar inspirētu cilvēku starpniecību.²⁶ Viņš liecina par patiesību, kas ir Kristū²⁷, iedrošina uzticīgos kristiešus²⁸, pārliecina pasauli par dievišķo tiesu²⁹, atjauno dzīvību³⁰, dara cilvēkus svētus³¹ un pasniedz ticīgo kopienai kalpošanai nepieciešamās dāvanas³². Melot Svētajam Garam ir tas pats, kas melot Dievam (Apustuļu darbi 5:3, 4).

Jaunās Derības grāmatu sarakstītāji ir ierādījuši Svētajam Garam tādu pašu vietu kā Tēvam un Dēlam. Ne tikai Tēvs un Dēls ir minēti kopā kā pielūgsmes un slavas cienīgi, bet

¹⁹ Apustuļu darbi 11:16; Apustuļu darbi 10:36; 1. Korintiešiem 2:8; 1. Korintiešiem 9:1; Atklāsmes 4:11, Atklāsmes 17:14; Jāņa 1:1.

²⁰ Ebrejiem 7:26; Ebrejiem 1:12; Mateja 28:20.

²¹ Jāņa 1:3, 10; Jāņa 3:35/Kolosiešiem 1:17; Mateja 9:1–8, Mateja 25:31–46; Filipiešiem 3:21.

²² Apustuļu darbi 8:29, Lūkas 12:12; Jāņa 15:26; Apustuļu darbi 16:6–7; Romiešiem 8:26; Lūkas 2:26; 1. Korintiešiem 2:10–11; Apustuļu darbi 13:2; Apustuļu darbi 8:29/11:12/Jāņa 16:13; Romiešiem 8:15, 16.

²³ Apustuļu darbi 5:3–4; Ebrejiem 10:29; Mateja 12:31–32; Efesiešiem 4:30.

²⁴ Jāņa 14:26; 15:26; 16:13.

²⁵ 1. Korintiešiem 2:10–11.

²⁶ Apustuļu darbi 28:25.

²⁷ Jāņa 15:26.

²⁸ 1. Korintiešiem 6:19.

²⁹ Jāņa 16:8–11.

³⁰ Jāņa 3:8.

³¹ 2. Tesalonīkiešiem 2:13; 1. Pētera 1:2.

³² 1. Korintiešiem 12:4–11.

saistībā ar viņiem parādās arī Svētais Gars, kas atspoguļots kā persona, kura ir dievišķo svētību avots.³³ Visas trīs būtnes ir minētas vienlaicīgi kā savstarpēji saistīti glābšanas un svētību avoti.³⁴

Viņu savstarpējās attiecības ir formulētas pietiekami skaidri.

„Kunga Jēzus Kristus žēlastība un Dieva mīlestība, un Svētā Gara sadraudzība lai ir ar jums visiem!”³⁵

„Ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā (vienskaitlis).”³⁶

Šie Jēzus vārdi apstiprina Tēva, Dēla un Svētā Gara vienotību, apzīmējot tos visus ar vienu kopīgu vārdu un tai pašā laikā saglabājot atšķirību. Jēzus kristībās piedalījās visas trīs Dievības personas un darbojās saskaņā ar dievišķo gribu.³⁷

Lai gan dažas lietas paliek noslēpums, dievišķās Trīsvienības tēmu var pētīt daudz detalizētāk, un Bībelē ir spēcīgi pierādījumi, kas to atbalsta. Jāņa evaņģēlijā 4:24 Jēzus atkal identificē Dievu ar Garu: „Dievs ir Gars, un kas to pielūdz, tiem to būs pielūgt Garā un patiesībā.”

Trīsvienība pilda savu uzdevumu dievišķajā darbā, lai atvestu cilvēku atpakaļ pie Dieva. Tā kļūst dzīva ticīgo kristiešu liecībās par Jēzu.³⁸ Kad tu seko Jēzum, lai ietu pie Dieva Tēva, Svētais Gars apsola mācīt un atgādināt „jums visu, ko es [Jēzus] esmu runājis”.³⁹ Tā ir pieredze, kas var piepildīt tevi ar pārlicību un piešķirt dzīvei jēgu.

ko tas nozīmē man?

Dieva būtība Bībelē ir mīlestība: Dievs ir mīlestība.⁴⁰ Tā kā mīlestība ir attiecību jēdziens, starp Tēvu, Dēlu un Svēto Garu valda mīlestības pilnas attiecības. Šis Dieva aspekts paliek dievišķs noslēpums, ko varam saprast tikai intuitīvi, bet varbūt neesam spējīgi izteikt detaļās. Bībele atgādina, ka tagad redzam kā spoguļi, miglaini, bet reiz redzēsim vaigu vaigā.⁴¹

Savas mīlestības dēļ Dievs atklājās Jēzū Kristū un atdeva sevi, lai glābtu mūs no nāves, ļaunuma un bezcerības.⁴² Šis sevis atdošanas akts ir aprakstīts kā pazemības visdziļākā būtība. Tur Kristus, „kas, būdams Dieva veidā, neuzskatīja kā satveramu laupījumu būt vienādam ar

³³ Sk. 1. Korintiešiem 1:3; 2. Tesalonīkiešiem 1:12; Efesiešiem 5:5; 2. Pētera 1:1.

³⁴ Sk. 1. Tesalonīkiešiem 1:2–5; 2. Tesalonīkiešiem 2:13–14; 1. Korintiešiem 12:4–5; Efesiešiem 2:18; 3:2–6.

³⁵ 2. Korintiešiem 13:13.

³⁶ Mateja 28:19, uzsvērums pievienots.

³⁷ Sk. Mateja 3:16–17.

³⁸ Mateja 10:17–20, 32–33.

³⁹ Jāņa 14:26.

⁴⁰ 1. Jāņa 4:16.

⁴¹ 1. Korintiešiem 13:12.

⁴² Jāņa 3:16.

Dievu, bet sevi iztukšoja, pieņēmis kalpa veidu, un, tapis pēc cilvēka līdzības un būdams tāds pats kā cilvēks, viņš pazemoja sevi, kļūdams paklausīgs līdz nāvei, līdz pat krusta nāvei”.⁴³

Jēzus runāja par Svētā Gara nākšanu: „Kad nāks Aizstāvis, ko es jums sūtīšu no Tēva, Patiesības Gars, kas no Tēva iziet, – viņš liecinās par mani.”⁴⁴ Atkal vienojošais elements ir Dieva mīlestība: „Dieva mīlestība caur Svēto Garu, kas mums dots, ir ielieta mūsu sirdīs.”⁴⁵

Svētajos Rakstos Trīsvienība mums vēstī, kas ir Dievs, ko viņš vēlas un kā viņš rīkojas, lai piepildītu mūsu dzīvi ar savu dievišķo būtību (mīlestību). Lai gan mēs uzskatām, ka ir viens Dievs, mūs bagātina attieksme pret viņu kā pret Tēvu, Dēlu un Svēto Garu, jo saliedētība starp trim Dievības personām ir dievišķs attiecību vienotības modelis. Dievā mēs atrodam vienotību, kādai vajadzētu kļūt redzamai mūsu vidū – vienotību mīlestības pilnās attiecībās.

Tāpēc Trīsvienība var palīdzēt mums saprast, kā raudzīties uz Dievu. Tā parāda Dievu, kas ne tikai ir mīlestība, bet kas arī aktīvi iesaistās, lai izplatītu šo mīlestību mūsu vidū. Trīsvienība apstiprina, ka „Dievs ir ar mums” – nevis kaut kur tālu prom un bez intereses par cilvēkiem. Tā pierāda, ka viņš izmanto visus iespējamus veidus, lai aizsniegtu ļaužu sirdis un piepildītu tās ar savu dievišķumu. Trīsvienība aicina mūs uzticēties viņam un veidot ar viņu attiecības.

Tā kā Trīsvienība parāda Dieva mīlestību, tev atliek izlemt, kāda nozīme Dievam Tēvam, Dēlam un Svētajam Garam būs tavā dzīvē. Tas ir ticības solis, ko vari spert tikai tu pats. Par to domājot, tavā dzīvē darbojas Svētais Gars. Stāsts par Jēzu savukārt ir paraugs tam, kas tu vari kļūt. Bet Dievs Tēvs dedzīgi gaida, lai apkamptu tevi kā savu bērnu.

ko teiksi?

Domājot par Dievu, kurš viņa identitātes aspekts tev šķiet vistuvākais – Tēvs, Dēls vai Svētais Gars? Kāpēc?

⁴³ Filipiešiem 2:6–8.

⁴⁴ Jāņa 15:26.

⁴⁵ Romiešiem 5:5.